

Convenția internațională privind suprimarea terorismului cu bombe
din 12.01.1998

*Publicată în ediția oficială
"Tratate internaționale", 2006, volumul 35, pag.199*

* * *

Adoptată la New York la 12 ianuarie 1998

*În vigoare pentru Republica Moldova din 9 noiembrie 2002.

Statele-părți la prezenta Convenție,
luând în considerație scopurile și principiile Cartei Națiunilor Unite referitor la menținerea păcii și securității internaționale și promovarea unor relații de prietenie și colaborare între state,
fiind îngrijorați de escaladarea terorismului internațional în toate formele și manifestările lui,

având în vedere Declarația cu ocazia celei de-a 50-ea aniversare a Organizației Națiunilor Unite din 24 octombrie 1995,

având în vedere, de asemenea, Declarația privind măsurile de eliminare a terorismului internațional, anexată la rezoluția Adunării Generale 49/60 din 9 decembrie 1994, prin care, în special, "statele-membre ale Organizației Națiunilor Unite reafirmă în mod solemn condamnarea neechivocă a tuturor actelor, metodelor și practicilor teroriste ca fiind criminale și nejustificate, indiferent de locul și persoana care le-a comis, inclusiv și a acelor acte care pun în pericol relațiile de prietenie între state și națiuni și care amenință integritatea teritorială și securitatea statelor",

notând faptul că Declarația a recomandat statelor "să revizuiască de urgență domeniul prevederilor legale utilizate în practica internațională care se referă la prevenirea, reprimarea și eliminarea terorismului în toate formele și manifestările lui, cu scopul de a asigura un cadru legislativ cuprinzător care s-ar referi la toate aspectele ce țin de acest domeniu",

având în vedere rezoluția Adunării Generale 51/210 din 17 decembrie 1996 și Declarația, anexată la aceasta, care completează Declarația privind măsurile de eliminare a terorismului internațional din 1994,

notând că atacurile teroriste săvârșite prin utilizarea explozivelor sau a altor mijloace letale capătă o răspândire din ce în ce mai largă,

notând, de asemenea, faptul că în prevederile multilaterale existente ale dreptului internațional nu se examinează adecvat aceste atacuri,

fiind convinse de urgenta necesitate a extinderii cooperării internaționale între state în scopul elaborării și adoptării unor măsuri efective și practice pentru prevenirea unor atare acte teroriste, urmărirea penală și pedepsirea vinovaților,

considerând că comunitatea internațională este profund îngrijorată de comiterea unor astfel de acte,

notând că activitatea forțelor militare ale statelor este reglementată de normele dreptului internațional, care nu se conțin în prezenta Convenție, iar excluderea anumitor acțiuni din domeniul de aplicare a prezentei Convenții nu eliberează de răspundere pentru săvârșirea acțiunilor ilegale, nu le face legale și nu împiedică tragerea la răspundere în temeiul altor legi,

au convenit în privința celor ce urmează:

Articolul 1

În scopul prezentei Convenții:

1) *“Obiect de stat sau guvernamental”* semnifică orice obiect permanent sau temporar sau mijloc de transport, care este folosit sau ocupat de reprezentanții statului, membrii Guvernului, organului legislativ sau judiciar, sau de persoane oficiale ori funcționari ai unei autorități publice sau oricărui alt organ ori instituții statale, sau de funcționarii sau persoanele oficiale ale unei organizații interguvernamentale în legătură cu executarea obligațiilor de serviciu.

2) *“Obiect de infrastructură”* semnifică orice obiect aflat în proprietate publică sau privată care oferă sau distribuie servicii publicului, așa ca: apă, energie, canalizare, petrol sau comunicații.

3) *“Mijloace explozive sau letale”* semnifică:

a) o armă sau un dispozitiv exploziv sau incendiar destinat sau capabil de a cauza moartea sau serioase prejudicii fizice sau materiale; sau

b) o armă sau un dispozitiv destinat sau capabil de a cauza moartea, serioase prejudicii fizice sau materiale prin difuzarea, răspândirea sau acțiunea substanțelor chimice toxice, agenților biologici sau a toxinelor, sau a altor substanțe asemănătoare, sau a radiației, sau a substanțelor radioactive.

4) *“Forțele militare ale unui stat”* semnifică forțele militare ale statului care sunt organizate, antrenate și echipate în conformitate cu prevederile legislației interne în vederea realizării scopului primar al apărării și securității naționale; la fel și persoanele care acționează în susținerea acestor forțe armate ce se află în responsabilitatea, sub controlul și comanda lor oficială.

5) *“Local de utilizare publică”* semnifică acele părți ale oricărei clădiri, părți de teren, stradă, canal navigabil sau oricare altă așezare care este accesibilă sau deschisă pentru public, fie permanent, fie periodic sau ocazional, și include orice local comercial, de afaceri, cultural, istoric, educațional, religios, guvernamental, de recreație sau oricare alt local similar care este accesibil sau deschis pentru public.

6) *“Sistem de transport public”* semnifică orice obiecte, mijloace de transport și elemente auxiliare, aflate în proprietate publică sau privată, care sunt utilizate în sau pentru prestarea serviciilor publice de transportare a persoanelor sau încărcăturilor.

Articolul 2

1) Se consideră că o persoană comite o infracțiune reglementată de prezenta Convenție dacă această persoană aduce, plasează, pune în acțiune sau detonează intenționat și ilegal un mijloc exploziv sau letal într-un local de utilizare publică, în limitele unui obiect de stat sau guvernamental, unui sistem de transport public sau unui obiect de infrastructură:

a) cu intenția de a cauza moartea sau prejudicii fizice; sau

b) cu intenția de a cauza distrugerii de mari proporții în astfel de localuri, obiecte sau sisteme, când astfel de distrugerii provoacă sau pot provoca pierderi economice majore.

2) O persoană de asemenea comite o crimă dacă această persoană încearcă să comită o infracțiune prevăzută de paragraful 1 al prezentului articol.

3) O persoană de asemenea comite o crimă dacă ea:

a) participă în calitate de complice la comiterea unei din infracțiunile prevăzute de paragrafele 1 și 2 ale prezentului articol; sau

b) organizează sau dirijează alte persoane în scopul comiterii unei din infracțiuni prevăzute de paragrafele 1 și 2 ale acestui articol; sau

c) contribuie într-un fel sau altul la comiterea uneia sau mai multor infracțiuni prevăzute de paragraful 1 și 2 ale prezentului articol de către un grup de persoane care acționează cu un scop comun; contribuția de acest tip trebuie să fie intenționată, fie cu scopul de a susține activitatea sau scopul criminal al grupului, fie cu cunoașterea intenției grupului de a comite infracțiunea sau infracțiunile respective.

Articolul 3

Prezenta Convenție nu se aplică în cazurile dacă infracțiunea este comisă pe teritoriul unui singur stat, bănuitul și victimele sunt cetățeni ai acestui stat, bănuitul este găsit pe teritoriul aceluiași stat și nici un stat nu are temeuri de a-și exercita jurisdicția în baza paragrafelor 1 și 2 ale articolului 6 din prezenta Convenție, fapt ce nu exclude aplicarea față de aceste cazuri în condiții respective a prevederilor articolelor 10 și 15.

Articolul 4

Fiecare stat-parte la prezenta Convenție întreprinde astfel de măsuri care pot fi necesare pentru:

- a) recunoașterea conform legislației interne drept infracțiuni penale a faptelor indicate în articolul 2 din prezenta Convenție;
- b) stabilirea pentru comiterea acestor infracțiuni a pedepsei respective adecvate gravității infracțiunilor comise.

Articolul 5

Fiecare stat-parte la prezenta Convenție întreprinde astfel de măsuri care pot fi necesare, inclusiv și în domeniul legislației interne, pentru a se asigura ca faptele criminale, ce țin de domeniul de reglementare al prezentei Convenții, în special cele comise cu intenție sau destinate pentru provocarea unei stări de teroare a publicului, unui grup de persoane sau unor persoane particulare, să nu fie justificate prin nici o considerație de ordin politic, filozofic, ideologic, rasial, etnic, religios sau de altă natură și să fie pedepsite adecvat gravității lor.

Articolul 6

1) Fiecare stat-parte la prezenta Convenție întreprinde astfel de măsuri care pot fi necesare pentru stabilirea jurisdicției lui asupra infracțiunilor prevăzute de articolul 2, dacă:

- a) infracțiunea a fost comisă pe teritoriul acestui stat; sau
- b) infracțiunea a fost comisă la bordul unui vas care navighează sub pavilionul acestui stat sau la bordul unei nave aeriene înregistrate în conformitate cu prevederile legislației interne a acestui stat la momentul comiterii infracțiunii; sau
- c) infracțiunea a fost comisă de către un cetățean al acestui stat.

2) Fiecare stat-parte este în drept să-și stabilească jurisdicția asupra oricărei din infracțiunile menționate, dacă:

- a) infracțiunea a fost comisă împotriva unui cetățean al acestui stat; sau
- b) infracțiunea a fost comisă împotriva unui obiect de stat sau guvernamental al acestui stat aflat peste hotare, inclusiv ambasade sau alte localuri cu destinație diplomatică sau consulară ale acestui stat; sau
- c) infracțiunea a fost comisă de un apatrid care domiciliază obișnuit pe teritoriul acestui stat; sau
- d) infracțiunea a fost comisă cu scopul de a obliga acest stat să comită sau să se abțină de la comiterea unor acte; sau
- e) infracțiunea a fost comisă la bordul unei nave aeriene utilizate de guvernul acestui stat.

3) După ratificarea, aprobarea sau aderarea la prezenta Convenție, fiecare stat-parte anunță Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite despre stabilirea jurisdicției în temeiul legislației interne în conformitate cu paragraful 2 al prezentului articol, în cazul intervenirii oricăror schimbări, statul-parte respectiv anunță imediat Secretarul General.

4) Fiecare stat-parte aplică astfel de măsuri care sunt necesare pentru stabilirea jurisdicției sale asupra infracțiunilor indicate în articolul 2 în situația când bănuitul se află pe teritoriul acestui stat și acest stat nu extrădează persoana respectivă unui alt stat-parte care au stabilit jurisdicțiile sale în corespundere cu paragrafele 1 și 2 ale prezentului articol.

5) Prezenta Convenție nu exclude exercitarea jurisdicției penale stabilite de statul parte în conformitate cu legislația internă.

Articolul 7

1) Statul-parte, primind informații că o persoană care a comis sau este bănuită de comiterea unei infracțiuni prevăzute de articolul 2, poate să se afle pe teritoriul său, aplică astfel de măsuri care sunt necesare în conformitate cu legislația internă pentru investigarea faptelor indicate în această informație.

2) Dacă circumstanțele o cer, statul-parte, pe teritoriul căruia se află infractorul sau bănuitul, aplică măsuri corespunzătoare în conformitate cu legislația internă pentru asigurarea prezenței lui în scopul efectuării urmăririi penale sau extrădării.

3) Orice persoană față de care vor fi aplicate măsuri prevăzute de paragraful 2 al prezentului articol este în drept:

a) fără întârziere să obțină legătura cu cel mai apropiat reprezentant al statului al cărui cetățean este sau care în alt mod este împuternicit să apere drepturile acestei persoane, sau, dacă această persoană este un apatrid, cu reprezentantul statului pe teritoriul căruia persoana domiciliază în mod obișnuit;

b) să fie vizitată de reprezentantul acestui stat;

c) să fie informată despre drepturile sale în conformitate cu punctele a) și b).

4) Drepturile, menționate la paragraful 3 al prezentului articol, sunt exercitate în conformitate cu legislația statului, pe teritoriul căruia se află infractorul sau bănuitul, iar legislația menționată trebuie să asigure posibilitatea de a atinge deplin scopurile, pentru care sunt destinate drepturile prevăzute în paragraful 3.

5) Prevederile paragrafelor 3 și 4 ale prezentului articol nu aduc prejudiciu dreptului oricărui stat-parte, care pretinde la jurisdicție în conformitate cu paragraful 1 punctul c) sau paragraful 2 punctul c) din articolul 6, de a solicita Comitetul Internațional al Crucii Roșii să obțină legătura sau să viziteze bănuitul.

6) Dacă în conformitate cu prezentul articol statul-parte a arestat persoana, el trebuie să anunțe direct sau prin intermediul Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite statele-părți care și-au stabilit jurisdicția în conformitate cu paragrafele 1 și 2 ale articolului 6, și, dacă consideră necesar, alte state-părți interesate de faptul că persoana dată se află sub arest și de circumstanțele care au cauzat arestarea ei. Statul care realizează investigația, menționată în paragraful 1 al prezentului articol, informează prompt statele-părți menționate despre concluziile sale și indică dacă intenționează să-și exercite jurisdicția.

Articolul 8

1) Dacă statul-parte, pe teritoriul căruia se află bănuitul, în cazurile pentru care se aplică articolul 6, nu extrădează această persoană, el este obligat, fără nici o excepție, și necătând la faptul dacă infracțiunea a fost sau nu comisă pe teritoriul acestui stat, să transmită fără întârziere neîntemeiată dosarul autorităților competente în scopul efectuării urmăririi penale în conformitate cu legislația internă. Autoritățile competente vor adopta decizia în același mod ca și în cazul unor alte infracțiuni grave reglementate de legislația internă a acestui stat.

2) În toate cazurile când legislația internă a statului-parte îi permite să extrădeze sau în alt mod să predea un cetățean al său numai cu condiția că această persoană va fi întoarsă în acest stat pentru executarea sentinței emise în rezultatul judecării sau examinării cauzei în instanța de judecată pentru care a fost extrădată sau predată persoana, și acest stat și statul care solicită extrădarea persoanei sunt de acord cu această opțiune și alte prevederi, pe care ele vor considera potrivite, o astfel de extrădare sau predare condiționată va fi suficientă pentru executarea obligației, prevăzute de paragraful 1 al prezentului articol.

Articolul 9

1) Infracțiunile indicate în articolul 2 urmează a fi incluse drept infracțiuni ce servesc temei pentru extrădare în orice acord de extrădare încheiat între statele-părți până la intrarea în vigoare a prezentei Convenții. Statele-părți se obligă să includă astfel de infracțiuni drept infracțiuni ce servesc temei pentru extrădare în orice acord de extrădare care urmează să fie semnate între ele.

2) În cazul în care un stat-parte, care înaintează drept condiție de extrădare existența unui acord, primește o cerere de extrădare din partea unui alt stat-parte cu care nu este semnat un acord de extrădare, atunci statul solicitat poate, la dorință, să considere prezenta Convenție drept bază legală pentru extrădare în legătură cu infracțiunile indicate în articolul 2. Extrădarea este efectuată și cu respectarea altor condiții prevăzute de legislația statului solicitat.

3) Statele-părți, care nu înaintează drept condiție de extrădare existența unui acord de extrădare, vor recunoaște între ele infracțiunile indicate în articolul 2 drept infracțiuni ce servesc temei pentru extrădare cu respectarea condițiilor prevăzute de legislația statului solicitat.

4) În caz de necesitate infracțiunile indicate în articolul 2 sunt examinate de către statele-părți pentru extrădare ca infracțiuni comise nu doar în locurile comiterii lor, dar și pe teritoriile statelor care și-au stabilit jurisdicția în corespundere cu prevederile paragrafelor 1 și 2 ale articolului 6.

5) Prevederile acordurilor de extrădare, încheiate între statele-părți în legătură cu infracțiunile indicate în articolul 2, sunt recunoscute modificate de către statele-părți în măsura în care ele contravin prezentei Convenții.

Articolul 10

1) Statele-părți își acordă asistență reciprocă maximă în materie de investigație, urmărire penală sau extrădare efectuate în legătură cu infracțiunile indicate în articolul 2, inclusiv asistență în obținerea probelor, aflate la dispoziția lor, necesare pentru efectuarea urmăririi.

2) Statele-părți își onorează obligațiile prevăzute de paragraful 1 al prezentului articol în conformitate cu orice tratate sau înțelegeri în materie de asistență juridică reciprocă încheiate. Dacă astfel de tratate sau înțelegeri nu au fost încheiate, statele-părți își acordă asistență în conformitate cu legislația lor internă.

Articolul 11

Nici o infracțiune din cele care sunt indicate în articolul 2 nu va fi examinată, în scop de extrădare sau asistență juridică reciprocă, drept infracțiune politică, infracțiune legată de o infracțiune politică sau infracțiune inspirată din motive politice. În consecință, cererea de extrădare sau de acordare a asistenței juridice reciproce nu poate fi refuzată doar din motivul că ea se referă la o infracțiune politică, infracțiune legată de o infracțiune politică sau infracțiune inspirată din motive politice.

Articolul 12

Nici una din prevederile prezentei Convenții nu va fi interpretată drept o obligație de extrădare a persoanei sau de acordare a asistenței juridice reciproce, dacă statul solicitat consideră, din motive rezonabile, că cererea de extrădare pentru infracțiunile indicate în articolul 2 sau de acordare a asistenței juridice reciproce pentru astfel de infracțiuni urmărește scopul de a persecuta sau a pedepsi o persoană din cauza rasei, convingerilor religioase, naționalității, originii etnice sau opiniilor politice ale acestei persoane, sau dacă acceptarea acestei cereri va aduce prejudiciu statutului acestei persoane din oricare din aceste motive.

Articolul 13

1) Persoana, care se află sub arest sau execută pedeapsa de privațiune de libertate conform unei sentințe pe teritoriul unui stat-parte, și care trebuie să fie prezentă pe teritoriul unui alt stat pentru depunerea mărturiilor, identificarea ei sau acordarea altei asistențe în obținerea probelor pentru investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor în conformitate cu prezenta Convenție, poate fi transferată dacă sunt respectate următoarele condiții:

a) această persoană își oferă benevol consimțământul în baza informației depline; și

b) autoritățile competente ale ambelor state își exprimă acordul în condiții pe care ambele state vor considera cele mai convenabile.

2) În scopurile prezentului articol:

a) statul, în care este transferată persoana, este în drept și are obligația să dețină această persoană sub arest, cu excepția cazurilor când statul din care a fost transferată persoana a solicitat sau a sancționat altfel;

b) statul, în care este transferată persoana, fără întârziere își onorează obligația de a reîntoarce această persoană statului din care ea a fost transferată, în corespundere cu înțelegerea prealabilă sau după cum au căzut de acord autoritățile competente ale ambelor state;

c) statul, în care este transferată persoana, nu va cere de la statul din care ea a fost transferată să inițieze procedura de extrădare pentru a restitui persoana respectivă;

d) termenul de aflare sub arest pe teritoriul statului din care a fost transferată persoana va fi inclus în termenul de executare a sentinței pe teritoriul statului în care ea a fost transferată.

3) Fără consimțământul statului din care în conformitate cu prezentul articol urmează a fi transferată o persoană, această persoană, indiferent de cetățenie, nu va fi persecutată sau deținută sub arest și nu va fi supusă unei alte restricții față de libertatea sa pe teritoriul statului în care este transferată această persoană în legătură cu acțiunile sau sentințele emise până la plecarea sa de pe teritoriul statului din care ea a fost transferată.

Articolul 14

Oricărei persoane arestate sau față de care sunt întreprinse alte măsuri sau se efectuează urmărirea penală în conformitate cu prezenta Convenție i se garantează atitudine corectă, inclusiv toate drepturile și garanțiile stipulate de legislația internă a statului pe teritoriul căruia se află persoana respectivă și prevederile dreptului internațional aplicabil, inclusiv prevederile referitor la drepturile omului.

Articolul 15

Statele-părți cooperează pentru prevenirea infracțiunilor indicate în articolul 2, și în special prin:

a) efectuarea oricăror măsuri posibile, inclusiv, în caz de necesitate, măsuri legislative pentru prevenirea și contracararea pregătirii pentru comiterea acestor infracțiuni pe sau în afara teritoriului lor, inclusiv prin măsuri de prohibiție pe teritoriul acestor state a activității ilegale a persoanelor, grupurilor de persoane și a organizațiilor, care încurajează, instigă, organizează, finanțează intenționat sau sunt antrenate în comiterea infracțiunilor indicate în articolul 2;

b) schimbul de informații veridice și verificate, în conformitate cu prevederile legislației interne, și coordonarea măsurilor administrative și de altă natură, aplicabile, când sunt necesare, în scopul contracarării infracțiunilor indicate în articolul 2;

c) efectuarea, dacă este oportun, a cercetărilor și elaborarea metodelor de detectare a explozivelor sau a altor substanțe periculoase care pot cauza moartea sau leziuni corporale; efectuarea consultațiilor privitor la elaborarea standardelor în producerea substanțelor explozive în scopul identificării originii lor în cadrul investigației realizate după explozii; schimbul de informații referitor la măsurile preventive, cooperare și schimb de tehnologii, echipament și materiale adiacente.

Articolul 16

Statul-parte, pe teritoriul căruia bănuitul este pus sub urmărire penală, în conformitate cu legislația internă sau procedurile aplicabile anunță despre rezultatele finale ale examinării Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite, care va transmite această informație celorlalte state-părți.

Articolul 17

Statele Părți își onorează obligațiile prevăzute de prezenta Convenție într-un mod compatibil cu principiul suveranității și integrității teritoriale a statelor, principiul neamestecului în treburile interne ale altor state.

Articolul 18

Nici o prevedere din prezenta Convenție nu împuternicește statul-parte să-și exercite jurisdicția pe teritoriul altui stat-parte și să exercite funcțiile atribuite în mod exclusiv prin legislația internă autorităților acestui stat.

Articolul 19

1) Nici o prevedere din prezenta Convenție nu afectează alte drepturi, obligații și responsabilități ale statelor și indivizilor acordate în conformitate cu dreptul internațional, în special cele exercitate în conformitate cu scopurile și principiile Cartei Națiunilor Unite și dreptul umanitar internațional.

2) Acțiunile forțelor militare în timpul unui conflict armat, cum aceste noțiuni sunt tratate și reglementate în dreptul umanitar internațional, nu sunt reglementate de prezenta Convenție, cum la fel nu sunt reglementate și acțiunile întreprinse de forțele militare ale unui stat în scopul exercitării funcțiilor oficiale, deoarece ele sunt reglementate de alte norme ale dreptului internațional.

Articolul 20

1) Orice litigii între două sau mai multe state-părți referitor la interpretarea sau aplicarea prezentei Convenții, care nu pot fi soluționate prin intermediul negocierilor într-o perioadă rezonabilă de timp, vor fi supuse arbitrajului, la cererea unuia din aceste state. Dacă în șase luni din ziua adresării în arbitraj părțile nu vor conveni asupra organizării lui, oricare din părți va putea transmite rezolvarea litigiului în Curtea Internațională, înaintând o cerere în conformitate cu Statutul Curții.

2) La momentul semnării, ratificării, aprobării sau acceptării prezentei Convenții sau la momentul aderării la ea, fiecare stat poate declara că nu se recunoaște limitat de prevederile paragrafului 1 al prezentului articol. Celelalte state-părți, la rândul lor, nu vor fi limitate de prevederile paragrafului 1 al prezentului articol față de oricare stat-parte care a declarat această rezervă.

3) Oricare stat care a declarat rezerva menționată în paragraful 2 al prezentului articol, poate la orice moment de timp să retragă această rezervă, notificând Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 21

1) Prezenta Convenție este deschisă spre semnare pentru toate statele de la 12 ianuarie 1998 până la 31 decembrie 1999 în instituțiile centrale ale Organizației Națiunilor Unite din New York.

2) Prezenta Convenție va constitui subiect pentru ratificare, aprobare sau acceptare. Instrumentele de ratificare, aprobare sau acceptare sunt depuse spre depozitare Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite.

3) Prezenta Convenție este deschisă spre aderare pentru orice stat. Instrumentele de aderare sunt depuse spre depozitare Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 22

1) Prezenta Convenție intră în vigoare în cea de-a treizecea zi de la depunerea celui de-al douăzeci și doilea instrument de aprobare, acceptare sau aderare la Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite.

2) Pentru fiecare stat care va ratifica, aproba sau accepta prezenta Convenție sau va adera la ea după depunerea celui de al douăzeci și doilea instrument de aprobare, acceptare sau aderare, Convenția va intra în vigoare după cea de-a treizecea zi de la depunerea instrumentului de ratificare, aprobare, acceptare sau aderare.

Articolul 23

1) Orice stat-parte poate denunța prezenta Convenție printr-o notificare scrisă adresată Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite.

2) Denunțarea intră în vigoare după un an de la data primirii notificării de către Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 24

Originalul prezentei Convenții, versiunile căreia în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt egal autentice, este depus spre păstrare Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite care, la rândul său, va trimite copii certificate ale prezentei Convenții în adresa tuturor statelor.

În adevărarea cărui fapt pentru care subsemnații, fiind autorizați de guvernele lor, au semnat prezenta Convenție deschisă spre semnare la instituțiile centrale ale Organizației Națiunilor Unite din New York de la 12 ianuarie 1998.

&

Acorduri, Tratatate, Convenții

Convenția internațională din 12.01.98 privind suprimarea terorismului cu bombe // *Tratate internaționale 35/pag.199, 2006*